

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/151/2021
Identifikačné číslo spisu:	1314226386
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1314226386.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu UNICO Invest SK s.r.o., Bratislava, Galvaniho 12/B, zastúpeného JUDr. Radovanom Repom, advokátom, s.r.o., Bratislava, Záhradnícka 16514/60, proti žalovanému Račianka, Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov, Bratislava, Račianska 11, zastúpenému advokátom JUDr. Jaroslavom Málekom, Bratislava, Kraskova 2, o zaplatenie 41 759,33 eura s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV, pod sp. zn. B3-17C/458/2015 (pôvodne na Okresom súde Bratislava III), o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. mája 2020 sp. zn. 8Co/123/2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 26. mája 2020 sp. zn. 8Co/123/2019 z r u š u j e a vec vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“) v poradí druhým rozsudkom z 31. októbra 2018, č. k. 17C/458/2015 - 223 v I. výroku konanie v časti o zaplatenie 14 733,40 eura zastavil, v II. výroku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 26 985,93 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z tejto sumy od 01. januára 2011 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eura, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a v III. výroku žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania od žalovaného v rozsahu 29,36 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

1.1. Súd prvej inštancie zistil, že žalobca si v konaní uplatňoval pohľadávku na nezaplatenú časť ceny vykonaných stavebných navyš prác na bytovom dome, ktoré boli vykonané na základe Zmluvy o dielo zo dňa 21. júna 2009 (ďalej aj „zmluva“) uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Predmetom zmluvy bolo zhotovenie zateplenia bytového domu v súlade s vládnym programom zateplovania na obnove bytového domu C. XX,XX v F.. Podľa zmluvy sa za žalovaného mal kontrolných dní zúčastňovať správca alebo predseda spoločenstva p. Q. a stavebný dozor žalovaného. V rámci zmluvy bolo zároveň uvedené, že v ostatných vzťahoch neupravených touto zmluvou platí Obchodný zákonník a platné právne predpisy (bod 1.56 zmluvy). Zo zápisu v stavebnom denníku zo dňa 11.11.2010 vyplývalo, že konečná suma za zrealizované práce podľa zmluvy vrátane

prác navyiac k danému dňu činila 569 489,53 eura s DPH a že táto konečná suma bola odsúhlasená. Podľa súdu prvej inštancie žalovaný rovnako nespochybnil, že navyiac práce boli zhotoviteľom vykonané. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že celková cena prác ku dňu 11.11.2010 vo výške 569 489,93 eura s DPH bola tvorená cenou diela vo výške 419 763,31 eura s DPH a cenou navyiac prác v hodnote 149 726,22 eura s DPH. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že celková cena prác priebežne rástla a bola odsúhlasená žalovaným. Správca v zápisnici zo zhromaždenia žalovaného konaného dňa 27.06.2010 uviedol, že právnenému predchodcovi žalobcu uhradil 528 966,81 eura, vrátane sumy štátnej dotácie vo výške 146 610,62 eura (v ktorej časti po prepočte aktuálnou sadzbou DPH vo výške 20 % vzal žalobca žalobu späť). Vychádzajúc z posledného zápisu v stavebnom denníku zo dňa 11.11.2010 pred uznaním záväzku zápisom zo dňa 15.12.2010, po odpočítaní žalovaným uvádzanej sumy vo výške 528 966,81 eura ako uhradenej sumy od celkovej sumy ceny diela deklarovanej ku dňu 11.11.2010 vo výške 569 489,53 eura, predstavoval podľa súdu prvej inštancie neuhradený rozdiel ceny diela sumu vo výške 40 522,72 eura vrátane 19 % DPH, z čoho bolo možné podľa súdu prvej inštancie vyvodit', že táto suma sa zásadným spôsobom nelíšila od pohľadávky uznannej zápisom zo dňa 15.12.2010 v celkovej výške 41 377,67 eura s 19 % DPH. S prihliadnutím na priebežné zvyšovanie sumy konečnej ceny diela vrátane navyiac prác, odsúhlasenej postupne žalovaným v zápisoch, zvýšenie dlžnej sumy v zápise zo dňa 15.12.2010 oproti zápisu zo dňa 11.11.2010, o sumu 854,95 eura sa javilo podľa súdu prvej inštancie ako pravdepodobné, nevymykajúce sa predchádzajúcim úkonom strán, zavedenej praxe, a teda aj primerané a zodpovedajúce sume uplatnenej v tomto konaní, čo výrazne podporovalo dôvodnosť a správnosť sumy uvedenej v zápisnici zo dňa 15.12.2010 (uznanie záväzku).

1.2. Vychádzajúc zo záväzného právneho názoru zrušujúceho uznesenia zo dňa 28. septembra 2017, sp. zn. 8Co/296/206 Krajského súdu v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“), podľa ktorého nemožno žalovanému v právnom vzťahu, ktorý je predmetom tohto sporu, priznať postavenie spotrebiteľa a že na právny vzťah založený zmluvou (vrátane premlčania) je potrebné v súlade s bodom 1.56 zmluvy aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, súd prvej inštancie pri posudzovaní nárokov vzniknutých zo zmluvy a na ňu nadväzujúcich, tieto posúdil podľa Obchodného zákonníka, a to aj pre prípad posúdenia uznávacieho úkonu v zápise v stavebnom denníku zo dňa 15.12.2010, keď platí, že ak sa zabezpečuje záväzok riadiaci sa Obchodným zákonníkom, bude sa zabezpečenie riadiť jeho treťou časťou v rozsahu Hlavy I (v rozsahu všeobecných záväzkových vzťahov). Rovnako z dôvodu viazanosti súdu prvej inštancie právnym názorom odvolacieho súdu sa nezaoberal námietkami žalovaného, týkajúcimi sa toho, že žalovanému je potrebné priznať postavenie spotrebiteľa a že na zmluvu je potrebné aplikovať Občiansky zákonník.

2. Odvolací súd rozsudkom z 26. mája 2020 sp. zn. 8Co/123/2019 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

2.1. Odvolací súd poukázal na to, že pokiaľ žalovaný v odvolaní vytýkal súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie veci s tvrdením, že zmluva o dielo je v časti odkazu na Obchodný zákonník nejasná, zmätočná a preto neplatná, táto argumentácia žalovaného neobstoí, keďže nezodpovedá obsahu zmluvy. Podľa odvolacieho súdu nebolo totiž vylúčené, aby sa zmluvné strany v súlade so zásadou autonómie vôle a zmluvnej voľnosti dohodli aj na to, že Obchodný zákonník sa použije iba na otázky zmluvou bližšie neupravené. Za tohto stavu potom ani predmetná zmluva, uzatvorená právnym predchodcom žalobcu, nevykazovala vady nezrozumiteľnosti, či zmätočnosti, keď jej neplatnosť nemožno vyvodzovať ani z toho, že sa v nej neuvádzajú výslovne konkrétne vzťahy sa riadia Obchodným zákonníkom, nakoľko to z obsahu zmluvy jasne vyplýva („v ostatných vzťahoch neupravených touto zmluvou“). Odvolací súd mal za to, že v tejto súvislosti súd prvej inštancie nepochybil, keď sa výslovne nezaoberal otázkou neplatnosti zmluvy. Z jeho úvah a právnych záverov bolo dostatočne zrejmé, že predmetnú zmluvu považoval aj v tejto časti za platnú a podrobne sa zaoberal otázkou, či sú týmto prípade splnené podmienky pre aplikáciu Obchodného zákonníka a podľa odvolacieho súdu dospel k správnenému záveru, že dojednanie v bode 1.56 zmluvy takýto postup vyžaduje. V nadväznosti na uvedené žalovaný podľa odvolacieho súdu neopodstatnene vytýkal aj to, že sa súd prvej inštancie nezaoberal premlčaním uplatneného práva v trojročnej premlčacej dobe podľa Občianskeho zákonníka, správne totiž súd prvej inštancie v danej veci vychádzal zo štvorročnej premlčacej doby v zmysle Obchodného zákonníka a v takomto prípade bolo zo strany žalobcu právo uplatnené včas.

2.2. Pokiaľ žalovaný v odvolaní opakovane argumentoval tým, že súd prvej inštancie mal daný právny

vzťah považovať za spotrebiteľský a mal preto (okrem premlčania) podľa Občianskeho zákonníka posúdiť aj splnenie náležitosti uznania dlhu zachyteného v stavebnom denníku dňa 15.12.2010, odvolací súd pre úplnosť dodal, že súd prvej inštancie v tomto smere iba vychádzal zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v skoršom zrušujúcom uznesení zo dňa 28. septembra 2017, sp. zn. 8Co/296/2016. Odvolací súd pritom ani po opätovnom zhodnotení všetkých relevantných okolností preskúmvanej veci nevidel priestor na prehodnotenie právnych názorov vyslovených v citovanom uznesení, a preto podľa neho, žalovaný nedôvodne v odvolaní, okrem samotnej otázky možnosti aplikácie noriem na ochranu spotrebiteľa, namietal, že uznanie zo dňa 15.12.2010 nespĺňa náležitosti uznania dlhu v zmysle Občianskeho zákonníka.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej len „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Dovolateľ žiadal, aby najvyšší súd rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Dovolateľ zároveň podal návrh na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozsudku v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie v zmysle § 444 ods. 1 CSP.

3.1. Nesprávne právne posúdenie v zmysle dovolacieho dôvodu § 421 ods. 1 písm. b) CSP žalovaný videl pri riešení viacerých otázok:

a) „Či zmluva o dielo zo dňa 21. júna 2009 uzatvorená podľa Zákona č. 40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka, medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným má spotrebiteľský charakter, a teda je spotrebiteľskou zmluvou alebo sa jedná o obchodnoprávny vzťah?“

b) „Či vzhľadom na predmet a okolnosti uzatvorenia zmluvy o dielo zo dňa 21. júna 2009 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným sa má žalovaný považovať za spotrebiteľa, prípadne či sa má považovať za subjekt neprofesionálny, ktorý by mal požívať identickú ochranu ako spotrebiteľ, alebo či sa má považovať za podnikateľský subjekt?“

c) „Či zmluva o dielo zo dňa 21. júna 2009 uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným podľa Zákona č. 40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka pre prípad, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, sa má posudzovať podľa § 52 a násl. ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia sa vzťahujú k ochrane spotrebiteľa, alebo či sa má posudzovať podľa Zákona č. 513/1991 Z. z. Obchodný zákonník?“

3.2. Dovolateľ mal za to, že tieto právne otázky, týkajúce sa právneho postavenia žalovaného ešte neboli v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešené. Napadnuté rozhodnutie v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie spočíva podľa žalovaného na nesprávnom právnom posúdení veci z dôvodov, že táto právna vec bola súdmi nižšej inštancie posudzovaná pri použití a posúdení veci podľa právnej úpravy obsiahnutej v ustanoveniach Obchodného zákonníka a to napriek tomu, že žalovaný nie je podnikateľským subjektom. Podľa názoru dovolateľa, dovolateľ je subjektom, ktorý má požívať identickú a obdobnú právnu ochranu ako spotrebiteľ, a to z toho dôvodu, že žalovaný ako subjekt - právnická osoba v takých zmluvných vzťahoch z akého v tomto konaní odvodzuje žalobca svoje právo nemá postavenie profesionála, ale jednoznačne má postavenie subjektu neprofesionálneho, teda postavenie spotrebiteľa. Dovolateľ zároveň poukázal na to, že vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome ako fyzické osoby v prípade, že by uzatvorili s akýmkoľvek subjektom „zmluvu o výkone správy domu“ boli by ako fyzické osoby priamo chránené právnou úpravou Občianskeho zákonníka a Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V tomto prípade tie isté fyzické osoby zriadili spoločenstvo - právnickú osobu podľa Zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej aj „BytZ“), ktoré spoločenstvo je však citovaným zákonom zriadené na prísne limitované a zákonom vymedzené činnosti bez akýchkoľvek možností výkonu podnikateľskej činnosti ako i z dôvodu, že spoločenstvo vstupuje do zmluvných vzťahov v mene a na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov, t. j. v prevažnej miere v mene fyzických osôb, na ktoré je nutné prihliadať ako na spotrebiteľov. So zreteľom na uvedené by mala byť podľa dovolateľa táto právna vec posudzovaná podľa Občianskeho zákonníka a nie podľa Obchodného zákonníka, a to aj s poukazom na ustanovenie bodu 1.20 zmluvy uzatvorenej podľa Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia upravujú problematiku navyše prácu vo vzťahu k predmetu dotknutej zmluvy. Správne právne posúdenie veci má podľa

dovolatela zásadný vplyv na rad právnych súvislostí a momentov spojených so zákonnými podmienkami pre právne perfektné a účinné uznanie dlhu, s plynutím premlčacej doby na uplatnenie práva a s plynutím premlčacej doby na účinné uplatnenie práva prípadného bezdôvodného obohatenia.

4. Žalovaný sa k dovolaniu vyjadril a žiadal, aby dovolací súd odmietol dovolanie v celom rozsahu ako neprípustné, resp. zamietol ako nedôvodné a zároveň priznal žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

6. Najvyšší súd, vychádzajúc z argumentácie žalovaného a zistiť splnenie predpokladov pre odloženie vykonateľnosti napadnutých rozhodnutí súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu v zmysle § 444 ods. 1 CSP uznesením z 27. júla 2021 sp. zn. 7Cdo/151/2021 vykonateľnosť napadnutých rozhodnutí odložil až do právoplatnosti rozhodnutia o dovolaní žalovaného.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

7. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

8. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu a tiež, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie. Dovolací súd je viazaný iba vymedzením právnej otázky, ktoré považuje dovolateľ za nesprávne, nie určením, pod ktorý prípad prípustnosti jej riešenia (§ 421 ods. 1 CSP) táto otázka spadá. Prípustnosť podaného dovolania teda dovolací súd posudzuje vždy autonómne podľa jeho obsahu (8Cdo/54/2018, I. ÚS 51/2020). K dovolateľom položenaj právnej otázke poznajúc vlastnú rozhodovaciu prax, dovolací súd dospel k záveru, že táto právna otázka je v praxi dovolacieho súdu vyriešená, a preto posudzoval prípustnosť podaného dovolania z § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

9. V zmysle judikátu R 71/2018 patria do pojmu „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ (§ 421 ods. 1 CSP) predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Súčasťou ustálenaj rozhodovacej praxe dovolacieho súdu je tiež prax vyjadrená opakovanaj vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali.

10. Nesprávne právne posúdenie v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolateľ videl pri riešení otázok, ktoré smerovali k tomu „Či zmluva o dielo uzatvorená medzi dodávateľom a spoločenstvom vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorý koná v mene vlastníkov a na účet vlastníkov, je spotrebiteľskou zmluvou.“

11. Právnomu posúdeniu vzťahu Spoločenstvaj vlastníkov bytov a nebytových priestorov (správcu, ktorý koná v pozícii priameho zástupcu vlastníkov a koná v ich mene), sa venovalo rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/71/2022.

12. Z rozsudku NS SR sp. zn. 5Cdo/71/2022 zo dňa 31. mája 2023 vyplývaj, že „Spotrebiteľskou

zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu uzatvorenú medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Uvedené hľadisko je rozhodujúce pre materiálne posúdenie povahy spotrebiteľskej zmluvy, ktorú možno z tohto dôvodu nazvať aj zmluvou orientovanou na subjekty. O spotrebiteľskú zmluvu ide iba v prípade, ak ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, pretože z uvedeného vyplýva, že spotrebiteľ do právneho vzťahu vstupuje s cieľom obstarat', resp. získať tovary a služby pre svoju osobnú spotrebu alebo pre potreby svojej domácnosti a členov rodiny. Je to charakter spotrebiteľa ako zmluvnej strany a účastníka právneho vzťahu, ktorý má zásadný právny význam aj pre účelové určenie obsahu a zamerania právneho vzťahu smerom k zabezpečovaniu osobných potrieb. Je zrejmé, že súčasne musí byť splnená podmienka zmluvnej účasti tak spotrebiteľa ako aj dodávateľa. O spotrebiteľskú zmluvu pôjde aj v prípadoch, keď do spotrebiteľského záväzku vstupuje spotrebiteľ, ktorý je zo zákona zastúpený kvalifikovanou osobou ako zástupcom pre prípad dojednania konkrétnych služieb a tovarov a ich dodávky a pod. Takýmto prípadom je aj správca bytového domu, ktorý vychádzajúc zo zmocnenia udeleného vlastními bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, dojednáva konkrétne zmluvné podmienky dodávky a odberu tovarov a služieb v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov."

13. Pozícia spoločenstva je zakotvená v § 7b BytZ. Spoločenstvo vystupuje v pozícii priameho zástupcu vlastníkov a koná v mene vlastníkov. Spoločenstvo síce koná samostatne vo veciach zriaďovania záležitostí bytového domu, môže však konať len v mene vlastníkov, čo znamená že aj zmluvy, ktoré uzatvára, neuzatvára vo svojom mene, ale v mene vlastníkov. Spoločenstvo pri uzatváraní zmlúv nevystupuje ako účastník týchto zmlúv (ako zmluvná strana), pretože plnenia zo zmlúv nie sú poskytované spoločenstvu, teda nie sú realizované v jeho prospech, ale sú realizované v prospech jednotlivých vlastníkov bytov či nebytových priestorov. Práva a povinnosti z tejto zmluvy vznikajú vlastníkom bytov.

14. V prejednávanej veci bola uzatvorená zmluva o dielo zo dňa 21. júna 2009 medzi právnym predchodcom žalobcu (MTM systém, spol. s r.o.) a žalovaným ako Spoločenstvom vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu C. XX - XX v F. zastúpený správcou (SPRÁVA DOMOV s.r.o.). Predmetom konania v danom prípade je nárok žalovaného na nezaplatenú časť ceny vykonaných stavebných navyiac prác na bytovom dome na Račianskej 11 -13 v Bratislave, ktoré boli vykonané na základe Zmluvy o dielo zo dňa 21. júna 2009, majúcej charakter spotrebiteľskej zmluvy. Podľa dovolacieho súdu ide o nárok vlastníkov bytov a nebytových priestorov, za ktorých koná spoločenstvo ako priamy zástupca (§ 7b BytZ), teda spotrebiteľov, uplatnený voči právnemu nástupcovi subjektu, ktorý poskytol svoje práce (vykonanie diela), v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, teda dodávateľovi.

15. Dovolací súd sa v danej veci stotožňuje so závermi vyjadrenými v rozhodnutí NS SR sp. zn. 5Cdo/71/2022 a nevidí žiadny dôvod na zmenu právneho názoru vyjadreného v označenom rozhodnutí alebo na odklon od právneho názoru, a teda ani dôvod na postúpenie veci veľkému senátu najvyššieho súdu [rozsudok dovolacieho súdu z 10. novembra 2016 sp. zn. 3Cdo/174/2016 (R 17/2017)]. Preto, ak súdy nižšej inštancie na daný právny vzťah zmluvy o dielo aplikovali Obchodný zákonník, predmetnú vec neposúdili správne, odklonili sa od vysloveného právneho názoru v uvedenom rozhodnutí dovolacieho súdu, ktorý je možno považovať za ustálený, čím došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

16. Z dôvodov uvedených vyššie dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP je procesne prípustné a dôvodné. Dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1, 2 CSP), a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

17. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 454 ods. 3 CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.